

عنوان مقاله:

مقایسه داده های ژئوشیمیایی آلی سازند مبارک (البرز شرقی) در برش های تویه رودبار، لب نسا و میغان

محل انتشار:

اولین همایش زمین شیمی کاربردی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهناز حکمت شعار - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده علوم زمین، دانشگاه دامغان

علی اکبر حسن نژاد - دانشکده علوم زمین، دانشگاه دامغان

محمود معماریانی - پژوهشکده علوم زمین، پژوهشگاه صنعت نفت تهران

حسن مصدق - دانشکده علوم زمین، دانشگاه دامغان

خلاصه مقاله:

در مطالعه حاضر، 28 نمونه سطح الارضی سازند مبارک از دو منطقه تویه رودبار و لب نسا و 19 نمونه از منطقه میغان بوسیله دستگاه پیرولیز راک - اول 2 مورد ارزیابی قرار گرفته است که نشانگر این مطلب می باشد که سازند مبارک در برش های مذکور به ویژه برش های تویه رودبار و میغان با داشتن مقادیر نسبتاً بالای کل کربن آلی، و درجه حرارت حداکثر، دارای پتانسیل هیدروکربورزایی بوده و از مرحله دیانز عبور نموده است. سازند مبارک در منطقه تویه رودبار و میغان با داشتن درجه حرارت حداکثر بالاتر از 487 و 498 درجه سانتی گراد نه تنها از پنجره نفت زایی عبور نموده بلکه به مرحله تولید گاز مرطوب نیز رسیده است. و با داشتن مقادیر خوب TOC با میانگین 1/22% درصد وزنی برای نمونه های تویه رودبار و 1/06% درصد وزنی برای نمونه های لب نسا و 1/31% وزنی برای نمونه های میغان و مقادیر پایین تر S2 می توان این سازند را یک سنگ منشأ فقیر دانست (Baskin, 1997)، مواد آلی سازند مبارک به سمت شرق البرز مرکزی از کیفیت کمتری برخوردار است و از لحاظ پتانسیل هیدروکربورزایی اکثر نمونه ها در مرحله بلوغ زیاد قرار دارند. دیاگرام ونکولن ترسیم شده برای نمونه های مورد مطالعه نشان دهنده این است که سازند مبارک در منطقه میغان دارای کروژن نوع III و به صورت خیلی محدودتر کروژن نوع III/III می باشد.

کلمات کلیدی:

نمونه سطح الارضی، دستگاه پیرولیز راک اول 2، پتانسیل هیدروکربورزایی، پنجره نفت زایی، گاز مرطوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/270416>

